

raade. I det hele finder jeg, der er noget mærkeligt i i en Lov at ville fastslaa, hvor længe en Mand, der skal have en vis bestemt Opgave, skal være paa det Sted, hvor denne Opgave skal løses. Men dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at rent sagligt vil det efter det Kendskab, jeg har kunnet faa til grønlandske Forhold, være meget upraktisk at binde Kommissarius til et toaarigt samlet Ophold i Grønland. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Sommeren jo under alle Omstændigheder er den Tid, hvor det med størst Udbytte lader sig gøre at undersøge og sætte sig ind i Forholdene i Grønland, men dernæst, at den paagældende Kommissarius selvfølgelig ogsaa vil faa til Opgave at sætte sig ind i Forholdene herhjemme, og her er efter min Erfaring Vinteren den Tid, i hvilken han vil have størst Udbytte af at sætte sig ind i Forholdene. Hvis man tænker sig, at Kommissarius den første Sommer og den paafølgende Vinter og den derefter følgende Sommer har Ophold i Grønland og i den mellemliggende Vinter tager Ophold i Nordgrønland, hvor han vil have Udsigt til at kunne komme fra Sted til Sted, er det min Opfattelse efter de Erfaringer, jeg har kunnet indhøste, at han vil have meget Udbytte af i den derefter følgende Vinter at opholde sig i København, se paa, hvad der foretages paa den grønlandske Handels Plads baade med Hensyn til Trankogning og Sortering af Skind og Skindauktioner, følge Salget af de forskellige Produkter o. s. v. Det er saadant noget, som foregaar om Vinteren, og som han ikke vil kunne have videre Udbytte af at se paa om Sommeren. Det er ogsaa meget sandsynligt — men det er af den Slags Ting, som det er vanskeligt at udtale sig om paa Forhaand —, at han, naar han har været hernede en Vinter, vil sige: Nu vil jeg til Grønland igen den paafølgende Sommer, nu har jeg set forskellige Ting med Hensyn til Behandlingen af de grønlandske Produkter, som jeg tror, jeg kan gøre frugtbringende, naar jeg paa ny kommer op og taler med Grønlænderne og med Kolonibestyrerne. Det er saaledes meget muligt, at ogsaa Kommissarius selv paa det Tidspunkt vil finde, ligesom Regeringen, at det vil være heldigt, at han paa ny tager op til Grønland, og saa faa vi de to Aar ud af det. Men at slaa fast i Loven, at det skal være et samlet Ophold paa 2 Aar, og derved gøre det umuligt for ham at komme her ned paa det Tidspunkt, hvor han med Udbytte kan gøre Studier hernede, saa at han der-

efter ikke en Gang faar den fornødne Tid til at komme til Grønland Sommeren efter for at gøre frugtbringende de Erfaringer, han maatte have indhøstet hernede, synes jeg nok er i sig selv meget upraktisk og uheldigt. Jeg forstaar heller ikke, hvad der ligger til Grund for den fra alle Sider — det er jo alle Mindretallene enige om — saa stærkt fremhævede Nødvendighed af, at det skal være et toaarigt samlet Ophold. Det lader sig efter min Mening ikke forsvare med praktiske og saglige Grunde. Jeg tror, de praktiske og saglige Grunde ere dem, der af mig ere fremførte, og indtil videre har jeg i alt Fald ikke faaet Oplysning om, hvorfor Mindretallene holde saa stærkt paa, at det skal være et toaarigt samlet Ophold.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 6 er der vel ikke noget at sige til; de ere ret overflødige. At Kommissarius til enhver Tid kan „gøre Indberetning til eller fremsætte Forslag for Indenrigsministeren eller Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrørende grønlandske Forhold“ — ja, det synes saa naturligt, at det er vist ikke nødvendigt at sætte det ind i en Lov. Og at „han er til Raadighed for de paagældende Ministerier med Hensyn til alle Oplysninger vedrørende grønlandske Forhold, indtil ny Lov om Grønlands Styre er udkommen“ — ja, det er lige saa selvfølgeligt, saa jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man mener, at det udtrykkelig skal staa i en Lov. Og naar man fra det radikale Mindretals Side ved Ændringsforslag Nr. 7 søger at fastslaa en vis Myndighed for Kommissarius under hans Ophold i Grønland, maa jeg tilstaa, at denne Bestemmelse synes mig ogsaa ret umulig. Det hedder, at „Forslag om Beskikkelse af Danske som Medlemmer af Kommuneraadene eller som Medlemmer af de blandede Domstole forelægges af Inspektørerne for Kommissarius i den Tid, han opholder sig i Grønland. Billiger Kommissarius ikke Inspektørens Forslag, træffer han foreløbig Bestemmelse“. Men nu maa det vel huskes, at det gaar ikke saadan til i Grønland enten at rejse hen til Kommissarius eller at skrive — for det maa vel ogsaa kunne ske skriftlig — og forelægge Kommissarius Forslag om Beskikkelse af Danske som Medlemmer af de blandede Domstole. Hvordan man i det hele taget tænker sig opfyldt den Pligt, som man her vil paalægge Inspektørerne til at forelægge Kommissarius den Slags Udnævnelser, ved jeg ikke. Efter det Kendskab, jeg har kunnet faa, vil det blive ret umuligt for